

Hlavní město Praha
Magistrát hlavního města Prahy
Odbor územního plánu

Jungmannova 35/29
110 00 Praha 1

V Praze dne 18.dubna 2013

Věc: připomínky a vyjádření k návrhu zadání Metropolitního plánu hl. m. Prahy

1. Návrh zadání nového územního plánu hl. m. Prahy („Metropolitní plán“) by v porovnání s odmítnutým formálním zadáním z roku 2007 představoval dílčí pokrok, pokud by všechny kapitoly zadání byly realizovány stejně důsledně a vyváženě. **Zkušenosti z uplatňování dosud platného územního plánu, kontinuální proces jeho změn doprovázený tlaky developerů, investorů a politiků však spíše nasvědčují, že celostní přístup k realizaci zadání a posléze uplatňování projednaného metropolitního plánu je nerealistický.**

2. Tzv.“Metropolitní územní plán hl.m. Prahy“ je návrhem zadání definován jako „**dvojúrovňový**“, tj. metropolitní plán (1. úroveň) a plány městských částí (2. úroveň), přičemž **návrh zadání se zabývá pouze obsahem a náležitostmi metropolitního plánu a předpokládá, že navazující územní plány městských částí budou zpracovány „... pouze v nezbytných případech ...“.** Takovou strukturu a rozdělení obsahu současně platný zákon č. 183/2006 sb. ve znění zákona č. 350/2012 Sb. (zákon o územním plánování a stavebním řádu), ani vyhláška č.500/2006 Sb. ve znění vyhlášky č. 458/2012 Sb. (vyhláška o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti) neznají. **Protože metropolitní plán dle návrhu zadání nebude svým reálně hrozí, že bude neprojednatelný a tím nemůže ani dojít k jeho schválení.**

3. Zadání metropolitního plánu zcela opouští funkční regulaci a regulaci prostorového uspořádání území podle ploch s rozdílným způsobem využití, jak stanovuje vyhláška č. 501/2006 Sb. (vyhláška o obecných požadavcích na využívání území) ve znění pozdějších předpisů a předpokládá členit celé správní území Prahy do pouhých 4 kategorií ploch a nspecifikovaných „lokalit“ se shodným urbánním charakterem. **Regulace těchto 4 kategorií ploch bude logicky velmi všeobecná a pokud současně s metropolitním plánem nebudou zpracovány, projednány a vydány navazující územní plány všech městských částí, otvírá se tím prostor k velmi kreativní interpretaci metropolitního plánu developery a stavebníky.** Když se například v kapitole o zeleni ve městě říká, že prvky ÚSES budou v zastavěném území navrženy jen v minimálních přípustných parametrech, je to ohrožení mnohých, dosud chráněných ploch zeleně. Stejně tak je ohrožena dlouhá desetiletí chráněná strategie budování prstence souvislé zeleně kolem hl. města s vybíhajícími klíny souvislé zeleně, směřujícími až do centra (tj. v případě Prahy 6 např. Šárecké údolí – Lysolaje).

4. Pokud nebudou dílčí plány městských částí pořizovány, projednávány a schvalovány současně s povšechnou celoměstskou generální koncepcí metropolitního plánu celého správního území města, ale bude vydán právě jen metropolitní plán, rozlišující jen čtyři základní kategorie ploch s nízkým stupněm stabilizace takto nahrubo vymezených lokalit, bez dostatečné funkční a prostorové regulace, dá se předpokládat v množství případů závažné narušení kulturně – civilizačních hodnot v zastavěném území města i narušení přírodních hodnot prostředí v nezastavěném území města. Co se například stane, pokud navazující územní plány ucelených částí města, např. pro Pražskou památkovou rezervaci, souběžně zpracovány a schváleny nebudou, nebo dokonce městské části rozhodnou, že vůbec pořizovány nebudou? Zůstane v platnosti jako standardní podrobnější řešení schválený územní plán z roku 1999 s reálným rizikem rozporu s metropolitním plánem, nebo nebude platit nic? To by bylo zásadní popření cílů územního plánování, jak jsou definovány v zákoně č.183/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Zkušenosti ukazují, že **v procesu územního rozhodování spoléhat na odbornou erudici, profesionalitu a etické chování úředníků Magistrátu i městských částí, projektantů a investorů, s tak slabou regulací město nevratným způsobem nepoškodí, je v našich poměrech naprosto nereálné. Metropolitní plán tak otvírá prostor pro téměř totální developerskou anarchii**

5. Absence jakékoliv snahy řešit návrhem zadání ÚP hl. m. Prahy (metropolitní plán) způsob pořizování, obsah, vzájemné vazby a závaznost územních plánů městských částí vzbuzuje oprávněné obavy, že **ÚP Prahy nebude ve skutečnosti dvojúrovňový, nýbrž pro většinu správního území hlavního města se omezí pouze na velmi povšechný metropolitní plán s nedostatečnou konkrétností, nedostatečnou mírou regulace a ochrany hodnot území a prakticky dublující Zásady územního rozvoje hl. m. Prahy. I když by obsahoval sebelepší dlouhodobou strategickou koncepci rozvoje území hl. m. Prahy, nepodaří se ji realizovat a udržet, protože otevře stavidla jejímu systematickému prznění nátlakovými developerskými lobbystickými skupinami.** Byť návrh zadání obsahuje množství obecných proklamací o ochraně hodnot území, **ve skutečnosti metropolitní plán likviduje praxí ověřené nástroje k účinné ochraně hodnot prostředí,** jak ostatně svědčí např. formulace: „Vymezení ÚSES bude respektovat přírodní zákonitosti a souvislosti, skutečný stav prostředí a reálné možnosti dosažení cílového stavu tam, kde stávající antropické bariéry neumožňují naplnění stanovených prostorových parametrů ÚSES. Kromě biologických hledisek a doporučené metodiky ÚSES budou jednotlivé skladebné části ÚSES vymezeny s ohledem na vlastnická práva k dotčeným pozemkům, se snahou maximálně ochránit soukromé vlastnictví před neodůvodněnými omezeními v možnostech s ním nakládat.“ **Zdá se tudíž, že návrh zadání metropolitního plánu je kouřovou clonou pro likvidaci podstatné části územního plánu Prahy mimo nezastavitelná území ve prospěch prakticky neomezené svévole developerů.**

6. Otevřená debata o úkolech nového územního plánu zatím neproběhla. „Návrh zadání Metropolitního plánu“ odkazuje na teprve připravovaný Strategický plán rozvoje hlavního města Prahy a je zpracován v požadavcích na územní plán jen velmi obecně a také nejednoznačně. Je tedy více než potřebné, aby byl územní plán dopracován, doplněn o konkrétní cíle a znovu projednán na úrovni městských částí i s veřejností.

Současné nastavení projednávání územně plánovací dokumentace v hlavním městě dává městským částem možnost podklady připomínkovat, ale rozhodně nikoliv spoluvytvářet.

Režim zapojení veřejnosti běží striktně podle požadavků stavebního zákona a na názor občanů, pro jejichž město se tvoří, se nikdo neptá. K návrhu zásad neproběhlo žádné veřejné setkání organizované pořizovatelem.

Proto OS Pro Hanspaulku požaduje do návrhu zadání doplnit postup, jakým způsobem budou městské části a veřejnost do přípravy Metropolitního plánu zapojeny. Plnit jen minimalistické požadavky stavebního zákona pro podmínky takového celku, jakým je Hlavní město Praha je absolutně nedostatečné a krátkozraké.

7. Územní plán Prahy je klíčový dokument pro správu a rozvoj města. Zadání je pro koncepční směřování zásadní. Může jasně definovat priority, cíle a úkoly k řešení, požadavky na variantní řešení, požadavky na řešení hlavních střetů zájmů a problémů. V principiální rovině vytváří základní měřítko, kterým se budou v budoucnu posuzovat neshody a spory v konkrétních lokalitách. Proto musí územní plán dokázat propojit obecné, ideové principy do konkrétních a jednoznačně formulovaných cílů a úkolů.

Návrh zadání Metropolitního plánu má zřetelně proklamativní povahu. Jeho značná část popisuje velmi obecné principy. A při tom je pro vytyčování cílů a úkolů používána řada termínů, které mohou být vykládány různým způsobem a nejsou pro potřeby zadání jasně a přesně definovány (např. městské hodnoty, kvalita života, obytná kvalita, vlastnosti městskosti /?/, produkční vybavenost, stejný nebo obdobný charakter území, morálně dožilá struktura /??/ atd.). Zarážející pak je, že jsou tyto termíny použity i tehdy, kdy jsou rovnocenné termíny zakotveny legislativně (?!). Konkrétněji pak tyto obecné proklamace rozvedeny nejsou a nikdo se tedy z návrhu nedozví, co vlastně znamenají.

Návrh zadání se dále ve větších podrobnostech zabývá pouze formální stránkou dokumentace a nikoliv problémy města, vytyčením úkolů pro územní plán. Zadání tak z velké části postrádá konkrétněji formulovanou obsahovou složku. Nedefinovanost zásadních pojmů v podstatě znemožňuje věcnou odbornou diskusi nad záměrem zadání předkladatelem. Tento postup tak přenáší podrobnější definování cílů o koncepčním směřování Prahy ze zadání na zpracovatele, kterému je ponechán nebývale až nebezpečně volný prostor, což jej nepochybně v budoucnu vystaví silným tlakům z různých stran. Ponechání naprosté volnosti zpracovateli představuje potenciaální riziko. Může tak dojít k vytvoření bezprecedentního prostoru pro manipulaci a zneužití samotné ideje nového plánu.

8. V zadání zásad jsou zcela opomíjena témata jako :

- a) etapizace, která není integrálním nástrojem zadání. Pro podporu kompaktního města, zamezení šíření tzv. sídelní haše a nekonceptního ad-hoc rozvoje a efektivní využití existujících infrastruktur je třeba zabránit inflaci rozvojových ploch a zároveň směřovat investice do prioritních území. A takového cíle lze dosáhnout jen a jen prostřednictvím realisticky nastavené podmíněnosti a etapizace.
- b) Variantní řešení
Zadání zcela podceňuje význam předložení variantních řešení a současně společenský význam diskuse nad variantami. Je velmi důležité, která území a problematiky budou zpracovávány ve variantách a jak budou tyto varianty zadány. Při chybném zadání či nezadání alternativ může dojít k opomenutí nejefektivnějšího řešení – což pak nelze

jakkoliv napravit v územním rozhodování!! Proto musí zadání obsahovat jasně daný způsob výběru obojího.

c) Pokyny k řešení střetu zájmů

V zadání nejsou vůbec předjímány střety, ke kterým na základě již výše uvedeného může jednoznačně docházet a není ani určen obecný způsob jejich řešení (např. zahušťování sídlišť i čistě obytných, tradičních zón /např. v Praze 6 Ořechovka, Hanspaulka, Střešovice/ vesrus potřeba využití ploch pro zajištění ekologické stability apod.).- pro následné systémové řešení je již v zadání třeba jasně stanovit priority územního rozvoje a tyto principy musí být podkladem pro faktické řešení střetů i pro odůvodnění konečného rozhodnutí.

d) Ochrana architektonicko-urbanistických hodnot a vztah k UNESCO

Nezmínění památkových zón (tím více UNESCO), nezmínění marginální role věnovat v zadání památkové ochraně je varovným signálem tím spíše, že je Praha zařazena mezi památky ohrožené.

e) Polycentricita města

V platném územním plánu i ve strategickém plánu je jako jedna z rozvojových priorit definována polycentricita města – vytváření hierarchie sítě oblastních center (čímž by mělo dojít k redukci dopravy a přetížení centra a dalších dopravních uzlů /v Praze 6 např. Vítězné náměstí v Dejvicích/). To vychází z úvahy, že územní rozvoj může minimalizovat dopravní nároky obyvatel tím, že nabídne dostatek cílů v minimálních vzdálenostech, vést k větší výhodnosti ohleduplných druhů dopravy. Cílem není omezení mobility, a le možnost dosažení stejně kvalitních cílů cest v kratších vzdálenostech.

Návrh zadání se k otázce polycentricky města nijak nevyjadřuje. Není tedy jasné, zda MÚP tento koncept opouští (pak ale v tak zásadním případě schází odůvodnění) nebo jej hodlá podporovat (pak je ale nezbytné, aby byl součástí zadání).

f) Požadavky na vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území

Zadání se věnuje vyhodnocení vlivu na udržitelný rozvoj území pouhým odkazem na požadavky zákona. Udržitelný rozvoj je celostní koncept, jenž musí být součástí řešení všech dílčích složek územního plánu. Je proto vhodné již do zadání specifikovat pro Prahu specifické věcné oblasti / místa důrazů a potřeby cíleného posouzení.

g) Procesní požadavky

V návrhu zadání není jasně stanoven vztah územního plánu k záměrům městských částí, zapojování veřejnosti, stanovení oblastí pro druhou úroveň ÚP ani principy, podle nichž budou určována území, pro která budou vytvořeny regulační plány. Významný konflikt lze očekávat při stanovování správní odpovědnosti a demokratické kontroly nad druhou úrovní ÚP. V důsledku rozmělnění území na dílčí oblasti neshodné s hranicemi městských částí a postupným schvalováním plánů druhé úrovně je zde reálně riziko oslabení veřejné kontroly a spoluúčasti na jejich schvalování, a tedy zásadní rozpor s ústavním pořádkem ČR a demokratickými principy fungování společnosti.

Problematická formulace o nahrazování „morálně dožitých“ staveb (bez jakékoliv definice tohoto termínu) v kombinaci s proklamovaným posilováním „městského charakteru“ prostředí (opět bez definice termínu) vytváří neohrazený prostor pro radikální zásahy (II.A.1.3.2.b) a v kombinaci s neumožněním vytvoření ekologicky stabilních ploch v urbanizované krajině města (I.A.4.) implicitně vede výhradně ke stavebnímu zahušťování

sídlišť a zcela zastavěných urbanisticky i architektonicky celistvých obytných území (např. Hanspaulka, Ořechovka, Šárecké údolí, apod.) (II.A.1.3.2.c).

Předem jsou rigidně stanoveny čtyři způsoby využití území. S jiným možným členěním v reakci na vývoj v průběhu práce na ÚP návrh zadání vůbec nepočítá(?) To je velmi problematické zejména proto, že v návrhu chybí podrobnější definice, co tyto striktně dané kategorie vlastně znamenají. Rovněž není v návrhu zadání popsána metodika, která má být základem pro stanovení navrhovaného využití. Zcela chybí smíšená území a využití vhodná pro městská jádra.

Návrh zadání stanoví, že „vymezení skladebních částí ÚSES musí být prováděno se snahou maximálně ochránit soukromé vlastnictví před neodůvodněnými omezeními v možnostech s dotčenými pozemky nakládat“ (I.A.4.) a dále „skladební části ÚSES budou v urbanizovaném území vymezeny v minimálních prostorových parametrech dle platných metodik pro vymezení ÚSES. (II.A.2.2.).

Smyslem ÚSES je poskytovat ochranu ekologické stability krajiny, nikoliv maximální ochranu soukromému vlastnictví!! Je zřejmé, že tyto dvě hodnoty se často dostávají do konfliktu. Ale konflikt nemůže být systémově řešen jen ve prospěch zájmů soukromých vlastníků. Naopak samotná existence institutu ÚSES vyžaduje případné omezení soukromých vlastníků v nezbytném rozsahu (citovaná formulace I.A.4. je tak právně zcela irelevantní a systémově nebezpečná už jen proto, že toto stanovení v zásadách je nezákonné. Zároveň jde toto ustanovení zcela proti smyslu existence ÚSES. Předkladatel se nebezpečně pokouší limitovat jeho rozsah pouze na minimální výměry dle metodiky, a to zejména v urbanizovaném území, kde některé skladební části nelze vzhledem k objektivním podmínkám vymežit jako funkční a je třeba tam, kde je to možné, vytvořit jako protiváhu silnější prvky.

OS Pro Hanspaulku zcela odmítá dvoustupňovost územního plánu. Naše mnohaleté zkušenosti s územním plánem ukazují, že problém územního plánu je v nepřesné a necitlivé regulaci, která nedefinuje urbální charakter území. Vymezení funkčních ploch pak v měřítku 1 : 10000 není schopno pojmenovat jedinečnost území a metropolitní plán to také neudělá. Územní plán je v zadání redukován na jednotlivé funkční plochy, ale není zřejmá vize rozvoje města.

Navrhujeme proto využít nejen zkušeností městských částí, odborné veřejnosti, občanských iniciativ ve veřejné diskusi o vizi města, ale také připomínek, které již mnozí zaslali do navrhovaného konceptu ÚPP v roce 2009. Vzniknou tak jedinečné územně analytické podklady, které budou schopny přesně definovat zadání pro skutečný jednotný územní plán. Když tyto pak mohou být velmi vhodným podkladem pro tvorbu regulačních plánů.

Návrh zadání koncipuje územní plán HMP ve dvou úrovních. To jak je definuje, otevírá řadu problematických a sporných právních konsekvencí. Potřeba dvouúrovňového plánu není v zadání zdůvodněna. V důsledku nejsou také stanoveny cíle obou úrovní ani exaktně rozděleny podrobnosti obsahu náležející oběma úrovním. Není jasně popsán způsob jejich „postupného“ pořizování. Nejasné je rovněž vymezení území, pro něž bude druhá úroveň pořizována. Hrozí tak v budoucnu rozpory, formální spory a průtahy. Problémem se může stát nesamozřejmý vztah k územním samosprávám i způsob politické a veřejné kontroly!

Jako alternativní řešení návrh zadání zmiňuje i využití třetí, nejpodrobnější kategorie územně plánovací dokumentace – regulačních plánů. Ty však současně odsouvá do ústraní, když stanoví, že mají být pořizovány jen ve „zvláště odůvodňovaných případech“. Návrh zadání působí dojmem, že záměrem zadavatele a pořizovatele je se regulačním plánům v maximální míře vyhnout. Nepochopení smyslu regulačních plánů jako nástroje, který ze zákona patří do systému rozvoje území a je nedílnou a důležitou součástí hierarchie územně plánovací dokumentace dle stavebního zákona, je alarmující a nepochopitelné. Regulační plány totiž nejsou jen možností, jak např. v historicky hodnotném území ochránit charakter, ale v přestavbových a rozvojových oblastech zároveň umožňují realizovat dlouhodobě vytýčenou koncepci, čímž chrání jak obyvatele, tak investory před nejistotou

Terminologie.

V případě, kdy nový termín nahrazuje ustálenou a legislativně zakotvenou zvyklost, je nezbytné, aby se s touto zvyklostí (ustáleným kontextem) explicitně vypořádal i předkladatel ÚP a umožnil jednoznačný výklad. Jako nedostatečně metodicky a prostorově definované se jeví zejména dva stěžejní termíny zadání, a to charakter a lokalita. Definice charakteru území v rámci ÚP otvírá podstatné otázky. Pokud totiž ÚP bude s charakterem pracovat v intencích legislativy v platném znění, nesmí zacházet do podrobnosti regulačního plánu, jehož úkolem je dle vyhlášky stanovit „podrobné podmínky pro ochranu hodnot a charakteru území“. A vzhledem k potlačování regulačních plánů, jak již uvedeno výše, nebude pražské územní plánování schopno věnovat se charakteru území tam, kde je to třeba v dostatečné podrobnosti.

Dopravní koncepce

Přestože doprava patří k podrobnějším oblastem zadání, řada důležitých dopravních témat zde není rozpracována. Bylo by vhodné zařadit následující body s ohledem na to, že Praha nemá specializovaný „dopravní master plán“, kde by mohly být řešeny:

- Definovat cíl snížení zátěže území dopravou s ohledem na způsob využití území,
- Při návrhu kapacity komunikační sítě a komfortu komunikací pracovat s cílovým podílem cest jednotlivými druhy dopravy, a to zvláště definovaným pro historické centrum, širší centrum, okrajové části a hranici se Středočeským krajem,
- Zpracovat predikci demografického vývoje, návrhových kapacit a odhadovaných zátěží.
- Chybí variantní dopravní scénáře,
- V kapitole II.A.3.1.5. doprava v klidu doplnit jako problém, obrovský přetlak požadavků na parkování vozidel ve veřejném prostoru ulic,
- Požadavky na vyhodnocení vlivu dopravy na udržitelný rozvoj území řešit podrobněji než pouhým odkazem na požadavky zákona,
- Věnovat se ve větší míře požadavku pěší dostupnosti a požadavků pěší dopravy, která v Praze naráží na mnohé bariéry, způsobené dlouholetou preferencí jiných modalit.

Návrh zadání se nevypořádává s velkými investičními záměry, které byly předloženy

pro zpracování opuštěného konceptu. Ty, kromě nejasného pozadí, mnohdy vychází z nereálného předpokladu potřeb města a jeho růstu a nereflektují potřeby udržitelného rozvoje. Je proto nutné podle jasných kritérií prověřit soulad s žádoucím směřováním územního rozvoje města.

Řazení dopravních podtémat v rámci návrhu zadání naznačuje upřednostňování individuální automobilové dopravy. Její nárůst je při tom jedním z největších problémů současného města.

To je pak v přímém rozporu s požadavkem podpory MHD, která je v Praze kapacitně nejvýznamnější a spolu s podporou bezmotorové dopravy představuje způsob řešení problémů s přetížením některých částí Prahy automobilovou dopravou (např. Dejvice či Břevnov po dostavbě soustavy tunelů Blanka).

Klíčové dopravní záměry je důležité zadat k prověření revizi a přizpůsobit reálným kapacitním požadavkům a možnostem financování.

V zadání je zřejmá redukce podkladů. Chybí například management památkové zóny, nepředpokládá se tvorba alternativních studií. Proto tento přístup může umožnit „nehodné“, nehodící se“ podklady zanedbat či i účelově například opomenout.

Největším nedostatkem návrhu zadání je však nepřijatelné nadřazování ochrany soukromého vlastnictví nad ochranou životního prostředí.

Návrh zadání stanovuje, že „vymezení skladebních částí ÚSES musí být prováděno se snahou maximálně ochránit soukromé vlastnictví před neodůvodněnými omezeními v možnostech s dotčenými pozemky nakládat“ (I.A.4.). A dále, že „skladebné části ÚSES budou v urbanizovaném území vymezeny v minimálních prostorových parametrech dle platných metodik pro vymezení ÚSES“ (II.A.2.2.).

Samotná existence institutu ÚSESD vyžaduje případné omezení soukromých vlastníků v nezbytném rozsahu. Citování formulace I.A.4. je tak nezákonná. Zároveň jde proti smyslu existence ÚSES – podpořit ekologickou stabilitu území – I. limitovat jeho rozsah pouze na minimální výměry dle metodiky, a to zejména v urbanizovaném území. Kde některé skladebné části nelze vzhledem k objektivním podmínkám vymezit jako funkční a je třeba tam, kde je to možné vytvořit jako protiváhu silnější prvky.

Z těchto důvodů požadujeme upravit text II.A.2.2. zadání takto :

Z přírodních prvků, které pronikají do prostředí s vysokou mírou urbanizace, budou v rámci urbanistické koncepce města zejména respektovány jako limity využití území chráněné části přírody – zvláště chráněná území, evropsky významné lokality, přechodně chráněné plochy, registrované významné krajinné prvky registrované významné krajinné prvky ze zákona ze zákona (zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny v platném znění).

Vytěsňování regulačních plánů.

“Zadání zmiňuje i využití nejpodrobnější kategorie územně plánovací dokumentace - regulačních plánů. Ty však nepochopitelně současně vytěsňuje do ústraní, když stanovuje, že mají být pořizovány jen ve „zvláště odůvodněných případech“. Návrh zadání působí dojmem, že záměrem zadavatele a pořizovatele je se regulačním plánům v maximální míře vyhnout. To svědčí ostatně i o nepochopené smyslu regulačních plánů.

Proto požadujeme v kapitole II.D. doplnit následující formulaci :
„Vymezené zastavitelné plochy a plochy přestavby budou dle posouzení místních fyzických a institucionálních podmínek zahrnuty jako plochy a koridory, ve kterých bude podmínkou rozhodování o vydání regulačního plánu; anebo jako plochy a koridory, ve kterých podmínkou rozhodování zpracování územní studie. Pouze ve zvláště odůvodněných případech (např. vzhledem k malému rozsahu či jednoznačným podmínkám v území) je možné jednu z těchto podmínek neuložit.

A zároveň vypustit následující texty :

V návrhu urbanistické koncepce územní plán zohlední existenci dalších chráněných území v režimu obecné ochrany přírody a krajiny. Od následující věty začínající „jako součást urbanistické koncepce až po územní podmínky takového vymezení umožňují“ – zcela vypustit!

A dále požadujeme vypustit z kapitoly 1.A.4. zadání bez náhrady následující část textu :_

Od „.... a reálné možnosti dosažení cílového stavu.....“ až po “..... před neodůvodněnými omezeními v možnostech s ním nakládat „ zcela vypustit.

V Praze dne 18. dubna 2013

JUDr. Michael P o k o r n ý
1.místopředseda a jednatel
OS pro Hanspaulku
Matějská 2/2370, 160 00 Praha 6